

**Godnatt.kära.**

För att jag tillåter mig att falla  
då natten döljer alla spår  
ingen är vaken nog att lyssna  
ingen hör hur jag går och går  
här finns inga märken i ljuset  
ingen ser min kind och all min gråt  
och du är så långt i från mig  
att du inte hör mitt förlåt

Jag vet att du förmodligen sover  
vilar kinden emot linne svalt  
drömmarna kan ge dig vila  
min vakenhet är vald  
mina händer är svullna och trötta  
mina ögon upphört att se ljus  
och av alla gårdarna i bygden  
är ljuset det enda i vårt hus

jag skulle bränna gårdagen i flagor  
tills inga minnen bestod  
för det gör så ont att känna  
för det finns inga ord  
elden som tär inuti mig  
i den har du ingen orsak alls  
det är lagarna som formas i tiden  
som ska hatas om någonting alls

och drogerna som tar dig i från mig  
de som du själv har valt  
de samlas som skepnader i mörkret  
som någon ond saga du har svalt  
och jag stoppar fingrarna i halsen  
som om du skulle kräkas då  
men du måste se mina revor  
hur skulle allting annars förmå

Och helgen kommer med ansvar  
har jag någonting alls att ge

jag sitter här vid min dator  
och ser utan alls att kunna se  
jag saknar dig som ljuset i mörker  
tänder alla hopp jag har  
hoppas att kunna hitta till oss  
och det som ännu finns kvar

Det är där jag darrar inför allt  
som jag vet jag måste klara av  
så långt borta i från dig  
klara livets nav  
så jag

går trött och sluten  
innan morgon blivit dag  
mitt hjärta i natten försluten  
inga tårar blir av.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten